

२०७३ फाल्गुन ७ शनिबार १८-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- सदा यसै नशामा रहने गर- बाबा हामीलाई वापस लिएर जानको लागि आउनु भएको छ, अब
सबै फर्केर जानु छ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूले यस समय सबैभन्दा ठूलो पुण्य कुन चाहिँ गछौँ?

उत्तर:- आफ्नो सबैथोक शिवबाबाको अगाडि समर्पण गरिदिनु- यो हो धेरै ठूलो पुण्य। समर्पण गरेर
पूरा श्रीमतमा चल्नाले धेरै उच्च पद मिल्छ।

प्रश्न:- कुन चाहिँ एक नयाँ कुरा मनुष्यहरूको बुद्धिमा धेरै मुश्किलले बस्छ?

उत्तर:- शिवबाबा जो निराकार हुनुहुन्छ, उहाँले ब्रह्माको तनमा प्रवेश गर्नु भएको छ। उहाँ सबैभन्दा
ठूलो आसामी हुनुहुन्छ, उहाँको नै सबैभन्दा उच्च पार्ट छ। यो नयाँ कुरा मनुष्यहरूको बुद्धिमा
धेरै मुश्किलले बस्छ।

गीत:- यह कौन आज आया सवेरे...

ओम् शान्ति। शिवबाबा बसेर आफ्ना बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। बच्चाहरूले त बुझिसकेका छन्-
शिवबाबा निराकार हुनुहुन्छ र हामी आत्माहरू पनि निराकार हौं। उनलाई नै बसेर सम्झाउनु हुन्छ। यो युक्ति
केवल एकै बाबाको पासमा छ। बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ, भगवान् कोसँग कुरा गर्नुहुन्छ? आफ्नो प्यारा
बच्चाहरू, आत्माहरूसँग। बच्चाहरूले पनि जान्दछन् र बाबाले पनि जान्नुहुन्छ। आत्मा शरीर विना त
केही सुन्न सक्दैन। शरीरद्वारा नै सुन्छ। एकै यो सतसङ्ग हो, जसमा परमपिता परमात्मा बसेर सम्झाउनु
हुन्छ। बाँकी जति पनि सबै आत्माहरू छन्, ती सबैलाई अब साथमा लिएर जानु छ किनकि ड्रामाको चक्र
अब पूरा भयो। यो सारा यहाँको नै कुरा हो। बाबा आउनुहुन्छ भारतमा, भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू!
तिमीले सबैभन्दा धेरै पार्ट खेल्यौं। तिमी नै सत्ययुगमा देवी-देवता थियौ। अब शूद्र बनेका छौ। फेरि
तिमीलाई पढाएर देवी-देवता बनाउँछु, अरूलाई कसरी पढाउन सक्छु। गीता पनि यहाँको नै हो। हर एकको
आ-आफ्नो पुस्तक छ। अरू जति पनि धर्म पिताहरू आएका छन्, उनीहरू सबै मनुष्य हुन्। उनको आ-
आफ्नो शरीर छ। यहाँ हुनुहुन्छ सबै आत्माहरूका निराकार फादर, जो नलेजफुल हुनुहुन्छ। ड्रामाको आदि
मध्य अन्त्यलाई जान्नुहुन्छ। बाबाले पढाउनु पनि तिमी बच्चाहरूलाई नै हुन्छ किनकि तिमी नै चक्रवर्ती
राजा फेरि बन्नेवाला छौ। सबै त मनुष्यबाट देवता बन्दैनन्। जो पनि पहिले देवी-देवता धर्मका हुन्छन्,
उनीहरूको नै फेरि कलमी लाग्छ, जब देवी-देवता धर्मको पूरा स्थापना हुन्छ अनि फेरि अरू सबै मठ पंथ
विनाश हुन्छन्। सबै आत्माहरूलाई बाबाले वापस लिएर जानुहुन्छ। बाबा आउनुहुन्छ नै पतित दुनियाँमा,
सबैलाई वापस लैजान। बच्चाहरूलाई थाहा छ- जो सहज राजयोग हामीले कल्प पहिले पनि सिकेका
थियौं, त्यो अहिले सिकिरहेका छौ।

विनाश नजिक आएपछि सबैको आँखा खुल्नेछ। अहिले त केवल तिमीहरूले नै निश्चय गछौं- परमपिता
परमात्माको यस तनमा प्रवेशता हुन्छ। गायन पनि छ- गाइड अथवा मुक्तिदाता आउनुहुन्छ, जसले सबैलाई
दुःखबाट मुक्त गरेर लिएर जानुहुन्छ। यी जुन ब्रह्मा छन्, उनमा परमपिता परमात्माले प्रवेश गर्नु भएको छ।
उहाँ कति ठूलो आसामी हुनुभयो। तिमी बच्चाहरू यति नशामा रहनु छ- बाबाले हामीलाई लिन आउनु

२०७३ फाल्गुन ७ शनिबार १८-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन भएको छ। भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर। यस रिगार्डसँग मुश्किलले कसैले देख्छन्। भगवान्को कति महिमा छ। उहाँ नै सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ। अरू कुनैको यति महिमा छँदै छैन। यति रिगार्ड तिमी बच्चाहरूले राख्नुपर्छ। संगठनमा बस्दा तिमीलाई याद राम्रो रहन्छ, फेरि यता-उता जाँदा त्यो याद रहन मुश्किल हुन्छ। घरी-घरी आफूलाई देही-अभिमानी सम्झ, तब बाबालाई याद गर्न सक्छौ। यस्तो बाबासँग धेरै रिगार्ड पूर्वक चल्नु पर्छ। तर बाबा साधारण हुनाको कारण त्यो रिगार्ड रहँदैन। सम्झन्छन् पनि— बाबा कालको पनि काल हुनुहुन्छ। उहाँ शिवबाबा, जसलाई तिमीहरूले बापदादा भन्छौ, उहाँले सबैलाई साथमा लिएर जानुहुन्छ। बाबालाई सबैभन्दा उच्च पार्ट मिलेको छ, जसलाई सारा दुनियाँले याद गर्छ। आत्मा के चीज हो, यो कोही अरूले बताउन सक्दैन। भन्दछन् लिङ्ग हुनुहुन्छ। पूजा त शिव लिङ्गको हुन्छ। हामीले पनि लेख्छौं ज्योतिर्लिङ्गम्। तर वास्तवमा यति ठूलो त हुनुहुन्छ। उहाँ त तारा जस्तै हुनुहुन्छ। त्यसमा नै सारा पार्ट भरिएको छ। यो पनि कसैको बुद्धिमा आउँदैन। जब सुन्नेछन्— आत्मा तारा हो, परमात्मा पनि तारा हो, अनि आश्चर्य खान्छन्। उहाँ ताकतवान हुनुहुन्छ, यसमा प्रवेश हुनुहुन्छ। जसले पूरा ८४ जन्म लिन्छन्, उनमा बसेर सारा ज्ञान दिनुहुन्छ। तिमी आत्मा हौ। तिम्रो ८४ जन्म अब पूरा भयो। अब मलाई याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुन्छन्।

अहिले तिमी बच्चाहरूलाई ख्यालमा आउँछ— आत्मा कति छोटी बिन्दु छ। उसमा ८४ जन्मको पार्ट छ, जसले आफ्नो समयमा एक्चुरेट रिपीट गर्नु नै छ। तर शिवबाबाको सबैभन्दा उच्च पार्ट छ, जस्तै ड्रामामा राजा रानीलाई उच्च पार्ट मिल्छ नि। यो पनि बनिबनाउ ड्रामा हो, जुन रिपीट भइ नै रहन्छ र तिमी बच्चाहरूलाई यो पनि थाहा छ— सर्वोच्च बाबालाई सर्वोच्च पार्ट मिलेको छ। तिमीलाई पनि सारा बेहदको ड्रामा बुद्धिमा छ। बाबा सुप्रीम सोल कसरी साधारण तनमा प्रवेश गर्नुहुन्छ। शास्त्रहरूमा त अर्जुनको रथ घोडा गाडी बनाइदिएका छन्। रथको अर्थ कति विशेष छ। यो हो उहाँको रथ। परमपिता परमात्मा स्वयं भन्नुहुन्छ— म यिनमा प्रवेश गरेर तिमीलाई सबै कुरा सम्झाउँछु। यो ज्ञानको कुरा कुनै शास्त्र आदिमा छैन। शिवबाबाले ब्रह्मा तनमा प्रवेश गर्नु भएको छ। यो बिल्कुल नयाँ कुरा हुनाले कसैको बुद्धिमा बस्दैन। अब बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! देही-अभिमानी बन। अहिले तिमीलाई परमपिता परमात्माले पढाउनुहुन्छ, उहाँलाई नै याद गर्नु छ। उहाँ यस तनमा बस्नु भएको छ। यिनलाई त तिमीले दादा भन्थ्यौ। यहाँ बापदादा दुवै कम्बाइन्ड हुनुहुन्छ। तिमीले बापदादा भनेर बोलाउँछौ नि। पहिले बाबा फेरि दादा। फेरि यी तिम्रो माँ पनि हुन्। यो गहन कुरा सम्झाउनु हुन्छ। यी हुन् ब्रह्म पुत्रा नदी। यी सागर होइनन्। सबैभन्दा ठूलो नदी यिनलाई भनिन्छ। फेरि हुन् सरस्वती। तिमी हौ ज्ञान सागरबाट निकलिएका ज्ञान गंगाहरू। उनीहरूले फेरि ती चित्र बनाइदिएका छन्। ब्रह्मा पुत्रा कहाँबाट निकल्यो, यो उनीहरूलाई के थाहा? फेरि सिन्ध सरस्वतीको पनि नाम छ। केही न केही धेरै थोरै शास्त्रहरूमा छ। आत्मा नै पावन, आत्मा नै पतित बन्छ। शरीरको लागि भनिदैन, आत्माको लागि भनिन्छ। यस समय प्रायः सबै पतित छन्। शरीर त कसैको पवित्र छैन। सबै पाप आत्मा हुन्। सबैभन्दा धेरै पुण्य आत्मा तिमी बन्छौ। सबैथोक शिवबाबालाई समर्पण गर्छौ। यस्ता धेरै हुन्छन्, जसले एक-एक चीज समर्पण गराउँछन्— लोभलाई समर्पण गर, फलानो चीज छोड। यहाँ तिमी जब बाबाको बन्छौ, सबैथोक बाबालाई समर्पण गर्छौ। बाबाले फेरि त्यसको फल दिनुहुन्छ। जो जति श्रीमतमा चल्छन्, समर्पण गर्छन्, त्यति उनलाई दर्जा मिल्छ। मुख्य हो शिवबाबालाई

२०७३ फाल्गुन ७ शनिबार १८-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन याद गर्नु। शिवबाबा यहाँ आउनुहुन्छ पढाउन। सारा दिन त यसमा बस्नुहुन्न। सेकेण्डको कुरा हो। तिमी याद गर, उहाँ आउनुहुन्छ। तिमीले बुझेका छौ— बाबा सदैव यहाँ हुनुहुन्छ, तर यिनले स्वयं नै भुल्छन्। यस समय बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ— म त सबैलाई लिन आएको हुँ। विवेकले पनि भन्छ— विनाश त अवश्य हुनु छ। अब त धेरै मनुष्य भएका छन्। विनाशको खुब तयारी भइरहेको छ। यो पनि तिमीलाई नै थाहा छ। बाँकी अरूले भन्न त भन्छन्— विनाश हुन्छ तर त्यसपछि के हुन्छ, यो जानेका छैनन्। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार जान्दछन्— बाबा आउनु भएको छ, राजधानी स्थापना भइरहेको छ। हामी पनि बाबासँग सर्भिसमा सहयोगी छौं। काँडाहरूलाई फूल बनाइरहेका छौं। भक्ति मार्गकाले त बाबालाई चिनेकै छैनन्। यदि शास्त्र पढनाले परमात्मासँग मिल्ने बाटो मिल्ने भए त पुग्नु पर्ने हो। तर बाबा भन्नुहुन्छ— फर्केर कोही पनि परमधाम गएको छैन। कतिले सम्झन्छन् नयाँ दुनियाँ फेरि सुरुवात नै दोहोरिन्छ। दुनियाँमा अनेक मत-मतान्तर छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यो सबै असत्य हो। सत्य बोल्ने एकै बाबा हुनुहुन्छ। भन्छन् सत श्री अकाल मूर्त। सबै आत्माहरू अकाल मूर्त हुन्। सत श्री अकाल एक हुनुहुन्छ। बाँकी सबै हुन् असत् अर्थात् झूठ। सत्य ज्ञानको कुराको लागि भनिन्छ। ईश्वरको बारेमा जुन ज्ञान दिन्छन्, ती सबै हुन् झूठ। गड्डी ज्ञान एक गडले नै आएर दिनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूले याद राख्नु छ— यो ड्रामा पूरा हुन्छ, अब हामीलाई फर्केर जानु छ। जस्तै नाटकको जब अन्त्य हुन्छ, एक्टरहरूले सम्झन्छन्— अब नाटक पूरा हुन्छ, हामी सबै घर जान्छौं। हामी सबै एक्टर हौं, त्यसैले हामीलाई पनि ज्ञान थाहा हुनुपर्छ— अब बाँकी थोरै समय छ। बाबा आउनु भएको छ, हामी सबै आत्माहरूलाई लिएर नै जानुहुन्छ। तर कहिले लिएर जानुहुन्छ? यो भन्नुहुन्न किनकि ड्रामा हो नि। अचानक नै सबैथोक भइरहन्छ। जति हुन सक्छ अरूलाई पनि यो शिक्षा देऊ। उनले यति बुझ्दैनन्— यो सही हो। तर भन्नेहरूले अवश्य बुझेका छन्, तब त भन्छन् नि। तिमी बच्चाहरूले बुझाउनुपर्छ— हदको बाबासँग त जन्म-जन्मान्तर वर्सा लिँदै आयौं। अब बेहदको बाबासँग वर्सा लिनुहोस्। तीर उनीहरूलाई लाग्नेछ, जसले कल्प पहिले लिएका छन्। तिमी बच्चाहरूले घरी-घरी याद गर, अब हामी शान्तिधाम घरमा जानु छ। सरकारको सेवकले ८ घण्टा सेवा गर्छन्, तिमीले पनि ८ घण्टासम्म यो यादको यात्रा बढाउनु छ। अन्त्यमा तिमी ८ घण्टा यस सर्भिसमा रहनेछौ, तब नै पूरा वर्सा लिनेछौ। सबैले त गर्न सक्दैनन्। हुन त कुनैले जोडले पुरुषार्थ गर्छन् तर फेरि थाक्छन्। लक्ष्य धेरै उच्च छ।

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— बाबाले सबै आत्माहरूलाई लिएर जानु छ। कहिलेकाहीं यी ब्रह्मालाई पनि ख्याल आउँछ— अब त सबैलाई वापस लिएर जानु छ। बाबाको संस्कार यिनमा भरिइरहन्छ। यी पनि पुरुषार्थी हुन्। अब खेल पूरा हुन्छ, सबै फर्केर जानु छ। यदि यो पनि कसैले याद गर्‍यो भने यसलाई भनिन्छ— मनमनाभव। तिमी बच्चाहरू अब सम्मुख बसेका छौ। सम्मुख सुन्दा छाप लाग्छ। घरी-घरी याद गरिराख— अब फर्केर जानु छ। तिमीलाई अब मर्ने डर निस्केर गयो। मर्नको लागि कहिल्यै हिचकिचाउनु हुँदैन। देही-अभिमानि बन्नुपर्छ। देही-अभिमानिले सेवा राम्रो गर्न सक्छ। ज्ञानी आत्मा चाहिन्छ। प्रदर्शनीमा ध्यानीको सेवा छैन, ज्ञानी चाहिन्छ। ज्ञानी आत्मा नै प्रिय लाग्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमार्निग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

२०७३ फाल्गुन ७ शनिबार १८-०२-२०१७ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) नयाँ राजधानी बनाउनको लागि बाबाको सेवामा सहयोगी बन्नुपर्छ। काँडालाई फूल बनाउने सेवा गर्नु छ।
- २) कम से कम ८ घण्टा यादको यात्रामा रहने अभ्यास गर। मृत्युसँग हिचकिचाउनु हुँदैन किनकि बुद्धिमा छ “अब घर जानु छ।”

वरदानः— सर्व खजानालाई बाँड्दै र बढाउँदै सदा भरपुर रहने, बालक सो मालिक भव

बाबाले सबै बच्चाहरूलाई एकनाश खजाना दिएर बालक सो मालिक बनाउनु भएको छ। खजाना सबैलाई एकनाश मिलेको छ तर यदि कोही भरपुर छैन भने त्यसको कारण हो— खजानालाई सम्हाल्न वा बढाउन आउँदैन। बढाउने तरिका हो बाँड्नु र सम्हाल्ने तरिका हो खजानालाई पटक-पटक चेक गर्ने। अटेन्शन र चेकिंग— यी दुवै चौकीदार ठीक छन् भने खजाना सदा सुरक्षित रहन्छ।

स्लोगनः— हर कर्म अधिकारीपनको निश्चय र नशासँग गन्थौ भने मेहनत गर्नु पर्दैन।